

DEBAT POLÍTICA MUNICIPAL'04

(Saló de Plens, 29 de juny de 2004)

Les eleccions del 25 de maig de l'any passat van conformar un nou equilibri al Saló de Plens de la Paeria, amb una nova majoria, només possible amb la participació de la totalitat dels grups de l'esquerra plural de la ciutat de Lleida, i en el qual ERC-EV passava a ocupar un lloc imprescindible per a la formació d'un govern d'esquerra nacional dotat de l'estabilitat necessària. Dissortadament, inicialment i per raons de dinàmiques i inèrcies anteriors, gairebé atàviques, que denotaven la no comprensió dels resultats electorals, va constituir-se un govern continuïsta, de caràcter minoritari. Després d'un ple de cartipàs difícil, vam haver d'esperar dos mesos, fins al setembre, per poder constituir aquest actual govern, amb les corresponents crítiques dels grups que restaven llavors a l'oposició, unes crítiques més motivades pel fet de veure un govern fort i estable que no pas pels arguments utilitzats. Potser sí que vam trigar un parell de mesos de més a entendre'ns d'allò que hagués estat desitjable, però sens dubte, aquest temps de més i les circumstàncies que

el van envoltar eren del tot imprescindibles per refer ponts i dotar de la solidesa necessària un govern complexe, provinent de tradicions diferents. Si aquest es avui un govern fort, en bona mesura, és gràcies a aquell període en què tots vam reflexionar, cedir i consensuar.

Fruit, doncs, de dures i llargues converses, va néixer un pacte de govern sota el compromís bàsic de canviar les maneres de governar, les prioritats de les polítiques municipals i les maneres de relacionar l’Ajuntament amb la ciutadania. Un acord per tal de bastir una ciutat de les persones, sostenible, participativa i emprenedora, que ens obliga, també, a aprofundir els elements culturals d’autoestima i d’identitat ciutadana i nacional per fer de Lleida la segona ciutat de Catalunya.

Posteriorment al pacte de govern municipal, es va articular al mes de novembre un nou Executiu a la Generalitat de Catalunya, d’idèntic signe al de la ciutat de Lleida i que va suposar, de retruc, el canvi de Paer en Cap a començaments d’aquest 2004. Des del 1979 aquesat ha estat el primer cop que l’alcalde de Lleida compta amb els

vots d'ERC-EV, fruit del compromís recíproc que aquest pacte de govern no sigui ni paper mullat ni una excusa per fer un simple repartiment de quotes de poder.

Creiem en la corresponsabilitat i la transversalitat, paraules darrere de les quals hi ha esmerçats importants esforços de diàleg i consens. **Però hem d'aprofundir-hi encara més. Aquest, senyor alcalde, és un govern nou, format per tres socis amb una trajectòria diferent cadascun d'ells. Aquest govern té només nou mesos d'història, sis, si ens referim a la vostra alcaldia. I només en aquest temps, puc dir amb satisfacció, que anem pel bon camí.** Que hem sabut conjugar experiència i il·lusió, aprofitant allò de bo que cada pròpia tradició comportava, i superant patrons de comportament tancats. És un fet innegable que aquest govern no s'ha basat en promeses, sinó en compromisos, que s'han anat, i es van complint, centrats en el desenvolupament del Pla d'acció Municipal, o en les concrecions de les mesures d'acció immediata, resoltes totes elles en el període marcat inicialment. I ningú pot negar, per molt que s'hi esmerci,

que moltes d'aquestes accions han estat un exemple d'aquests dos fets, que aquest és un govern que suma sensibilitats diferents i que està dotat d'una notable capacitat d'acció i de superació d'apriorismes o conflictes inicials, com ho demostren:

- ✓ El pacte per fer realitat el Palau de Congressos, en sintonia amb l'entorn que l'acollirà i responent a les veritables necessitats de la ciutat, com és l'anhelat Teatre Municipal.
- ✓ El replantejament de l'Empresa Municipal de Serveis Comunitaris, quina gestió durant molts anys ha protagonitzat les polèmiques més agres d'aquest saló de Plens.
- ✓ La recuperació del Casal de Joventut Republicana per a la ciutat i les seves entitats culturals, en esdevenir seu de la Regidoria de Cultura.
- ✓ El Regidor de Zona, una eina que apropa més el govern a la realitat de cada carrer.
- ✓ El canvi en el marc de relacions de la Paeria amb les entitats que fan viva la cultura popular, que

han vist incrementat el seu protagonisme i reconeixement

- ✓ La posada en marxa de la regidoria de Drets Civils, Immigració i Cooperació, exemple clar del compromís de la Paeria amb tots i cadascuns dels habitants de Lleida, vinguin d'on vinguin
- ✓ L'acabament de les hostilitats entre Paeria i Educació de la Generalitat, que permetrà la construcció de noves escoles i instituts a Bordeta, Balàfia i Cappont.
- ✓ I aquest mateix Ple sobre Política Municipal, que ens ha de permetre reflexionar tots plegats sobre quina Lleida estem construint. Un ple de la ciutat que s'havia reclamat fa molts anys, però que aquest govern ha tirat endavant. Un ple de la ciutat en que el govern ha donat mostres més que sobrades de la seva capacitat de diàleg, acceptant gairebé totes les propostes, de vegades exigències, dels grups de l'oposició sobre el seu desenvolupament. Volen majors mostres de capacitat de diàleg?

Podem posar, en canvi, d'altres exemples que indiquen que el procés de canvi no és fàcil, però que, com a mínim, ha servit per **reobrir velles polèmiques ciutadanes que no es van resoldre al seu dia per falta de diàleg**. I entenem, que obrir un diàleg no suposa necessàriament arribar a acords plenament satisfactoris.

Ens trobem encara a la recta inicial d'aquest camí de renovació. Hem de continuar treballant en la línia del diàleg en condicions de reciprocitat, responsabilitat, acceptació, tolerància, igualtat i respecte. Reobrir un vell conflicte i tancar-lo sense acord pot ser assumible, però si **aquesta situació es repetís en excés, s'haurien de començar a disparar els senyals d'alarma**. El cas carrer Palauet n'és un bon exemple, però des d'Esquerra-Els Verds, senyor alcalde, creiem que d'exemples d'aquest tipus, com menys, millor.

Tot i això, ens sentim orgullosos del clima de diàleg amb tota la ciutat. És cert que hi ha nous focus de conflicte. Un ens que viu en permanent transformació, com és una ciutat, evoluciona en base a les tensions que provoquen les diferents maneres d'entendre i viure la

nostra societat, en un projecte col·lectiu que ha de saber aixoplugar les diferents perspectives des de les quals cadascú se la mira. La nostra visió és la d'una ciutat republicana, a la qual es potenciïn polítiques que prioritzin el bé comú i la participació, i s'estenguin els valors cívics del compromís, l'honestedat, la convivència i el respecte a les persones.

En tant que projecte col·lectiu, assumim que és molt difícil trobar, de forma global, la ciutat ideal amb la qual es somia i per la qual es treballa. Com a projecte, tenim una ciutat inacabada, en permanent construcció; una Lleida en la qual cada problema que resolem provoca l'obertura de nous reptes, que alguns veuen com a problemes.

És cert, doncs, que hi ha focus de conflicte a la ciutat. Però ara, més que mai, s'afronten des del diàleg. S'ha començat a parlar amb tothom: amb els veïns de Nova Balàfia, amb els representants dels clubs esportius de barri, amb els veïns de Noguerola i amb qui faci falta.

Es parla amb tots aquests col·lectius de ciutadans amb la voluntat d'arribar a acords, a consensos sobre els nous reptes que s'obren cada vegada que el govern municipal afronta la solució d'un problema. **O que s'obren, senyories, cada vegada que des d'alguna part d'aquest Saló de Plens es decideix crear-los.**

Potser no fa falta que ho digui, però és bo recordar la dita: qui juga amb foc es pot cremar. Instar al diàleg permanent amb la ciutadania, al temps que s'intenta instrumentalitzar determinats col·lectius ciutadans per establir una primera línia de foc política no dista molt de tot això que tantes vegades havíem denunciat. **Rebutgem l'ús partidista de la societat civil, l'ús partidista de les institucions i l'ús partidista dels lleidatans de bona fe que intenten defensar de la millor manera que poden els seus interessos.**

Adaptar-se a unes noves formes de fer ha de ser un repte per a tothom, govern i oposició. Potser tots necessitem temps per assumir que a Lleida hi ha un nou estil de govern, un nou alcalde i un nou talant. Potser tots

necessitem temps per entendre que a Lleida corren vents de canvi. Potser necessiten temps; **però que ningú no badi, perquè el temps corre per a tothom.**

Els hi posaré només un exemple de tot això que dic: Algú ha ajudat a posar en peu de guerra bona part d'un barri com a conseqüència de la posada en marxa del carril-bus a Príncep de Viana. És possible que el carril-bus tingui disfuncions, però ja existeix el compromís d'analitzar-les i millorar tot el que sigui possible aquesta nova forma d'entendre la vialitat pel centre de la ciutat. Al igual que va succeir amb la línia del Centre Històric, que una vegada escoltats els veïns es va reformular. Aquests canvis formen part d'una primera reforma de les línies d'autobús a la ciutat de Lleida que apropa el transport públic a zones de Balàfia de nova ocupació, als campus universitaris i fa més ampli el radi d'acció del servei públic per arribar a l'hospital Arnau de Vilanova. Com pot ser que encara n'hi hagi que només posin l'accent en allò que creuen negatiu?

Aquest Saló de Plens, senyor alcalde, necessita d'una oposició forta i ferma, que ajudi a aquest govern a copsar

els problemes des de tots els punts de vista possibles, una oposició que representi interessos plurals. I és cert, Senyor alcalde, que **a l'oposició els ho estem posant difícil, i no per falta de diàleg, sinó perquè aquest govern treballa, funciona i dialoga amb la ciutadania. Però aquesta és també part de la nostra contribució a la millor governabilitat de la "Res Pública" de Lleida.**

M'he referit, fins ara, a aquest curs polític que estem a punt d'acabar i a la seva anàlisi. Però el que més importa no és el que hem fet, el passat, sinó el futur, allò que farem. I no voldria acabar la meva intervenció sense demanar-li compromisos concrets. No podem caure en el parany de pensar que ho tenim tot fet. El pitjor enemic, fins i tot quan les coses es fan bé, és l'autocomplaença excessiva, el creure's que tot va bé i tot es fa bé. Per tant, senyor alcalde, us demano que no perdeu la perspectiva, que mantingueu la capacitat de diàleg amb voluntat d'arribar a acords efectius, que mai no oblideu que governar és molt més que manar, que sapiguen mantenir la visió dels problemes com a alcalde i ciutadà al mateix temps, que no oblideu que la nostra funció, aquí i ara, no

és altra que servir l'interès públic i defensar els drets individuals i col·lectius de tota la ciutadania. Resumint, que mantingueu la vostra humanitat com a element inherent al càrrec d'alcalde.

No us demanaré, però, compromisos sectorials i específics. Ja que aquests els tenim adquirits tots a través de l'acord de govern i del Pla d'Acció Municipal, tret d'un, que tot i ser a l'acord de govern, necessita d'accions concretes que el facin palès: **aprofundir els elements culturals d'autoestima i d'identitat ciutadana i nacional per fer de Lleida la segona ciutat de Catalunya, tal com deia a l'inici de la meva intervenció. Us demano, per tant, senyor alcalde, el compromís per, a partir d'ara, dedicar temps i esforços a reforçar inequívocament el compromís cívic i nacional de la nostra ciutat, a reforçar, en definitiva, la identitat i el sentiment que una Catalunya forta com a nació requereix d'una Lleida reforçada com a capital de la Terra Ferma.**